

Водохреще – очищення душі і тіла

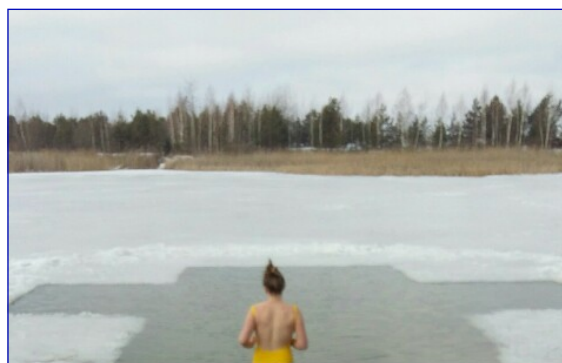
У номері:

- Водохреще— очищення душі і тіла
- Хвилинка з викладачем
- Урочисте вручення дипломів
- «Сонце Соборності»
- «Кінець - це лише початок...»

19 січня - свято Богоявлення, яке у народі ще називають Водохреще або Йордан.

До цієї події готувались заздалегідь. Головне дійство відбувалось у день свята з самого ранку. Після служби Божої всі йшли до річки, де проводилось освячення води, після чого присутні набирали її у свій посуд, занурювались в ополонку або обливались нею.

Ми поцікавились у наших студентів, що вони думають про цю традицію. Більшість з них позитивно ставляться до свята та вірять у цілющу дію води. Однак, не всі наважуються пірнути в ополонку. Одна з учасниць поділилась своїми враженнями: «Я підтримую тих, хто вірить у благотворний вплив води на організм людини. Вона гартує і тіло, і дух. Вода очищує фізично і духовно, тому кожному варто приєднатися до цього обряду. Зізнаюсь, щоб пірнути в ополонку, мені потрібно прикласти зусиль, але в результаті я відчуваю неймовірний приплив позитивної енергії — я ніби стаю сильнішою, ніж була, як фізично, так і духовно».

Таланчук Тетяна, 12-С

Іванчук Яна, 22-С

І справді, якщо вірити в цілющу силу води та Боже благословіння в цей день, то її магічна дія виправдовується, адже позитивні думки роблять нас здоровими і щасливими.

Цікавими для нас виявилися народні прикмети до цього свята: “Коли сильний мороз на Водохреще – на врожай не нарікай”,
“На Водохреще іній та туман – на гарний урожай зернових”.

Кравчук А., 11-С
Прадун М., 11-С

Хвилинка з викладачем

Цього разу розповімо вам про життя та захоплення викладача нашого коледжу **Поліни Георгіївни**. Поліна Георгіївна народилася 29 січня 1981 року в місті Дніпро. Мати - Остапчук Наталія Володимирівна, більшу частину свого життя працювала музичним керівником у дитячому садочку. Тато - **Переходько Георгій Олександрович**, працював інженером у «Swisspan».

Червень-89

Ще з самого дитинства Поліна Георгіївна хотіла працювати у сфері культури та мистецтв. Вона відвідувала всі можливі студії та гуртки: спортивну школу (секція легкої атлетики), закінчила музичну школу по класу фортепіано, найдовше займалася танцями: 5 років при БШО та 3 роки у «Веселці» при РБК. У школі любила музику та малювання, а також ті предмети, які викладали вчителі-особистості. Поліна Георгіївна згадує: «Я дуже любила російську мову та літературу, тому що на уроках було захоплено та цікаво. Також мені подобалася математика, на уроки якої ми просто «бігли». Моє шкільне життя було яскраве, веселе, наповнене емоціями та враженнями».

Після школи Поліна Георгіївна вступила до нашого коледжу, де і провела свої найкращі студентські роки. Саме тут вона здобула основні знання та навички, які тепер використовує у своїй роботі. Окрім того, Поліна Георгіївна закінчила РДГУ (факультет науково-природничих дисциплін, заочне відділення) і отримала диплом радіобіолога. До цієї професії її підштовхнула мама. Будучи ще в декреті, Поліна Георгіївна почала працювати викладачем біології в коледжі і паралельно здобувала вищу освіту. Ще 10 років тому вона і уявити не могла, що буде вчителем,

4.11.1990

але зараз обожає свою роботу, так як спілкування зі студентською молоддю – це дуже творчий процес, який примушує бути завжди в пошуку нового й цікавого.

Поліна Георгіївна має сина Дмитра, якому вже 14 років. Її захоплення - це дім. Вона завжди любить щось змінювати в дизайні, має багато квітів як у будинку, так і надворі. Доглядати за квітами - це її хобі. Має ще нове захоплення-автомобіль, адже керування ним- це також своєрідний адреналін.

Мріє побувати в європейських столицях у різдвяну пору, коли звичайне життя перетворюється на казку.

За знаком гороскопу - Водолій. Улюбле-

ний колір - жовтий.

Поліна Георгіївна - чуйна, розуміюча людина, яка завжди готова допомогти.

Дякуємо їй за наші успіхи, знання. Бажаємо Поліні Георгіївні творчої наснаги, сімейного затишку, побільше радісних моментів, слухняних студентів та здійснення мрій.

17.02.1997

Класний керівник з улюбленими студентками

Гришук М., 32-С
Бортнік М., 22-С

Урочисте вручення дипломів

24 січня 2019 року

Спеціальність «Акушерська справа»

Драка Л. - староста групи 4-А та її керівники: Вакулко В.Ф. та Коротчук І.А.

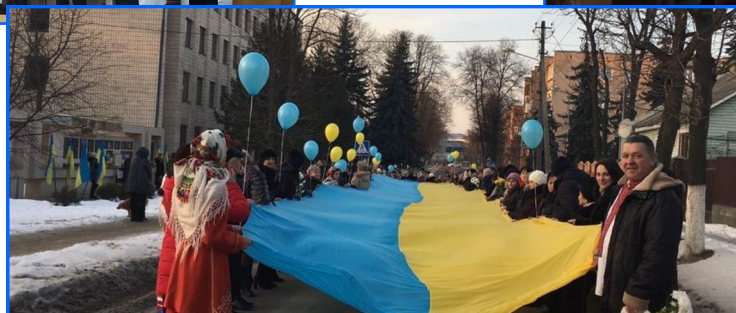
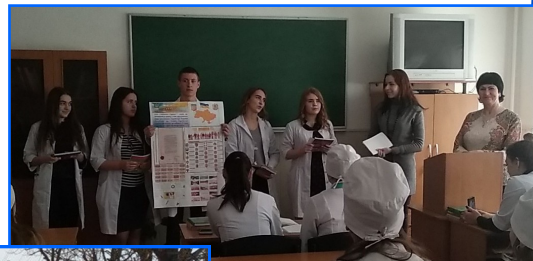
«Сонце Соборності»

(святкування 100-річчя Соборності України)

22 січня 2019 року лекторська група предметного гуртка «Сторінками історії» з викладачем історії України Коротчук І.А. завітали у студентські групи та поділилися дослідженнями історичних подій, що передували урочистому відзначенню 100-річчя з Дня прийняття «Акту злуки». Ансамбль «Україночка» та вокалісти Олена Вербицька (група 41-С) та Антоніна Рижа (група 12-С) взяли участь у районних урочистих заходах під символічною назвою «Ми – Україна». Після закінчення святкового дійства студенти коледжу долучилися до акції «Єднаймося заради соборної України» та, тримаючись за розгорнутий державний прапор, пройшли до Меморіалу «Герої не вмирають», аби вшанувати пам'ять героїв-земляків покладанням квітів.

Студенти-учасники історичного гуртка

**Пропоную вашій увазі мій скромний літературний горобок—фантастичну повість .
Буду рада, якщо мої гороби стануть вашими фаворитами і ви будете чекати на
продовження фантастичного сюжету цієї повісті.**

“Кінець - це лише початок...”

Це був звичайний весняний день.

Двоє друзів поверталися додому. Аріанна та Ендрюс, як завжди, обговорювали новий фільм про супергероїв. Вони вірили, що є такі «люди», які стежать за порядком на планеті Земля і не тільки...

На околиці їхнього міста був давно збудований маєток. Говорили, що тут проживала королівська сім'я. Він був дуже старий, проте на вигляд, як нова будова. Це місце лякало всіх жителів, тому що ніхто не знав, чому за декілька століть з ним нічого не трапилось. Ходили чутки, що влада міста дала розпорядження демонтувати цей будинок. Одного дня робітники розпочали справу. Вони взяли за дах будівлі - натомість він просто впав додолу, не залишаючи нікого в живих. З тих пір ніхто до маєтку не наближався.

Аріанна та Ендрюс вірили: в цьому будинку є щось таємниче. Тому у вихідні вони домовилися зустрітись біля нього та розгадати таємницю цієї містичної будови.

Зайшовши всередину, “юні детективи” почали оглядати все навколо. Відчувалось, що тут хтось мешкає. Меблі були на вигляд новими. Все дуже гарно, чисто, охайно, ба більше - з елементами розкоші. Так і не скажеш, що будинок був давно покинутий... На жаль, Аріанна та Ендрюс не знайшли нічого такого, що могло б наблизити їх до розгадки.. Проте дорогою додому вони ще довго-довго обговорювали цей містичний будинок.

Пройшов певний час...

П'ята ранку. Арі наполегливо телефонувала Ендрюсу. З просоння він все ж таки підняв слухавку:

- Так, алло-о-о... Не сплю вже я! Що трапилось? Чому так рано?

- Ендрюсе, мені страшно. Після того, як ми побували в тому клятому будинку, мені почали снитися жахіття. Складається відчуття, що за мною стежать. А ще сьогодні почали надходити СМС-повідомлення з прихованого номера, отож побачити я його не можу. Хто б це міг бути? Ендрюсе, що робити?

- Аріанно, заспокойся. Нам уже 16 років, а ти досі всього боїшся. Ти просто себе накручуєш. Примари – це нормально. Час від часу вони сняться всім, а СМС-повідомлення – це просто хтось вирішив посміятися над тобою. До того ж, є багато програм, за допомогою яких можна зробити так, що номер не читатиметься. От і все.

- Фантазія? Накручую.? Хмм...але ж мені все одно лячно. А якщо це не чийсь невдалі жарти, то що тоді?

- Арі, давай ти вгамуєшся, а я ще трішки посплю. Ми зустрінемося та все обговоримо. Гарзд?

Дівчина погодилася. Через декілька годин вони зустрілись.

- Арі, уяви моє здивування, мені теж почали надходити СМС-повідомлення. В останньому вказувалась адреса будинку, сьогоднішня дата і пора - шоста година вечора!

- Ендрюсе, невже хтось хоче, аби ми туди прийшли? І що б це могло значити?!

- Аріанно, хтось точно вирішив над нами пожартувати. Я впевнений. Ходімо до будинку і спробуємо все в'ясянити!

-Ти справді вважаєш, що варто піти?

- Іншого варіанту у мене немає.

Отож підлітки попрямували до будинку. Ендрюс дорогою запевняв Арі, що це жарт, проте біля загадкового маєтку нікого не було. Вони вирішили зайти всередину. Двері самі відчинилися перед ними... Паркет почав миттєво розсипатися під ногами... Аріанна та Ендрюс раптово провалилися вниз...

Стоп, любі читачі, то невже чутки такі правда? Невже дійсно цей будинок містичний? В той момент нашим героям здавалося, що то вже кінець.

Проте, мушу вас запевнити, не в їхньому випадку.

Тут «кінець - це лише великий-великий початок...»

Марсі ♥

“МедОк” - газета студентської молоді ВП “Костопільський медичний коледж” РМА

Над номером працювали:

Кравчук Анастасія

Прадун Мар'яна

Гришук Марта

Бортнік Марія

Драка Лілія

Студенти історичного гуртка

Марсі ♥

Адреса редакції:

35000

вул. Грушевського, 18

м. Костопіль

E-mail:

kost_medcol@ukr.net